

Amsterdam, den 30 Jan. 1905

Waarde Heer de Fumery,

Wilt het mij niet ten kwade duiden, dat ik u een langen tijd onthent mijn doen en laten in onwetendheid liet. De zaak is, dat ik een tamelijk zwaren tijd, een tijd die mij een beetje de kop ophiel heeft gebracht heeft doorgebracht. Ten slotte echter heeft men in ander het culminatiepunt bereikt en alles loopt per slot van rekening tot ons allen wel af. Ik heb n.l. allerlei onangename twisten doen in mijn "huisgen" ontdekt, lampremanhand ontdekt, die mij te grooten schade doen. Alles heeft nu ten gevolge dat we Europa veel beter zullen kunnen ontvangen. Ik neem maatregelen om mijn jeffrouw een goedig mogelijk te doen vertrekken, waarschijnlijk's aamt aamt welk, waarna ik het geheel huis als laboratorium inricht. Het blijft mij n.l. dat ik daerom per jaar intopaar een bedrag liefst van minstens 1000.-, wat nu, de hennel weet aan wat verloren ging. We hoep nu in alle opzichten op beter tijden. Het spreekt van zelf, dat ik nu nog eene daag heb doen te bereken, en ik heb mees gebruiken doet pijn, maar beter is ten halve gekend, dan ten heelte gedwaald.

Ik wil van hante hoopen dat uich u noch Merown mij mijn mondhalante gedrag ault kwalijk nemen en uult willen bedekken, dat iemand, die alleen plotseling van een bere nuweijfdeken it, wel een kleine plichten vergeet. Ook ditmaal schijft ik niet meer; ik hoep op een indel goedstellend woordje uwerzijds.

Waarlijkje gepast allen van

Hoe vondt het Duitche nummer

nu twer.
ET-